

Furigas: van familiebedrijf tot onderdeel van een wereldspeler

Hoe een loonwerker uit Gasteren zich ontwikkelde tot een fabrikant van gasbranders

Luut Pieters

Mannie Pieters-Hiddingh

'Met het oog op de toekomst' is het motto dat Luut Pieters hanteert als hij (weer) een vernieuwing in het bedrijf Furigas introduceert. Hierdoor kan het bedrijf zich ontwikkelen van een klein familiebedrijf tot het grootschalige bedrijf dat het nu is.

Hoe het allemaal begint

Het is in het najaar van 1966. Lute van Luut Pieters (vanaf hier: Luut) en Luut van Fré Pieters (vanaf hier: Lute) werken op hun loonbedrijf in Gasteren. Al enige tijd gaat het minder goed met het bedrijf. Steeds minder boeren maken gebruik van hun loonbedrijf, omdat meerdere boerenbedrijven rondom Gasteren weggesaneerd worden. Ze worden gedwongen hun percelen te verkopen aan de overheid in het Drentse Aa gebied.

Ook kunnen veel boeren de rekeningen van het loonbedrijf niet tijdig betalen, omdat ze niet zoveel meer verdienen. Het is een economisch slechte tijd voor de boeren. De vrouw van Luut, Mannie, regelt in die tijd de planning en de facturering van het loonbedrijf. Op de fiets brengt ze de handgeschreven facturen bij de klanten. Bij de afsluiting van het boekjaar dringt Gerard Hidskes, de boekhouder van hun bedrijf, erop aan dat ze achter het geld van de openstaande facturen aan moet gaan. Soms moet ze dat meerdere keren doen. De boeren willen wel betalen maar kunnen niet.

Op de dag dat Luut en Lute de laatste aardappels bij hun zwager en oom Hendrik Eggens in Witten gerooid hadden, komt het plan op tafel om iets te doen aan deze zorgelijke toestand, "met het oog op de toekomst". Luut, Lute, Hendrik, en Henk Kruidhof, de schoonzoon van Hendrik, bespreken die namiddag aan de keukentafel onder het genot van een borrel voor het eerst over het verkopen van het loonbedrijf en over hoe ze samen zouden kunnen werken aan het opzetten van een nieuwe onderneming. Dit gebeurt mede op aandringen van Iet, de vrouw van Hendrik. Achteraf gezien is het een goed besluit geweest om het loonbedrijf vaarwel te zeggen. Twee jaar later gaan in de omgeving van Gasteren meerdere loonbedrijven failliet.

Henk Kruidhof overtuigt Luut Pieters ervan om samen een productiebedrijf van gasbranders voor CV-ketels op te starten. Henk had een schone en zuinige gasbrander ontwikkeld die het nieuwe bedrijf zou kunnen gaan produceren. Hendrik Eggens zegt aan Henk Kruidhof een startkapitaal toe om het nieuwe bedrijf, dat Furigas gaat heten, op te zetten. Op Oosteinde 22 in Gasteren wordt de schuur omgebouwd tot productieruimte van gasbranders.

Loonbedrijf op Oosteinde 22

Een van de eerste modellen gasbranders

Start Furigas

Bij de start van het bedrijf blijkt dat de puntlasmachine niet genoeg doorbrandt in het roestvrijstaal. De heren Siepel en Lampe van de EGD (Energiebedrijf voor Groningen en Drenthe) die in Annen wonen, doen metingen in het stroomnetwerk en vinden snel de oorzaak. De afstand tussen het transformatorhuis op de Brink in Gasteren en de werkplaats op het Oosteinde is te groot, waardoor de stroomsterkte (ampèrage) te laag is om de puntlasmachine goed te laten functioneren. De beste oplossing is om een nieuwe kabel aan te laten leggen door de EGD. Maar dat kost te veel geld. Daarom wordt besloten de puntlasmachine te verhuizen naar één van de boerderijen van Hendrik Eggens in Witten. Zijn melkmachine is voorzien van een 380 Volt krachtmachinemotor. Daar blijkt de stroomsterkte ruim voldoende voor het puntlassen. In 1967 kan de productie na een jaar in Witten, weer terug naar Oosteinde 22 in Gasteren. Een dieselgenerator is de oplossing voor het stroomsterkteprobleem Gasteren. Deze komt achter in de schuur te staan en kan voldoende krachtstroom opwekken.

Groei Furigas

Furigas gaat vanaf dat moment floreren. Grote fabrikanten van CV-ketels in Nederland en Duitsland gaan steeds meer branders kopen van Furigas. Het gaat zo goed en er komen zoveel orders, dat er al gauw een achterstand in de productie dreigt. Die kan niet voldoende opgelost worden door veel over te werken. Er is met spoed meer personeel nodig.

Personeel vinden is geen probleem in Gasteren. Hendrik van Rein wil graag bij Furigas komen werken. Hij had jaren als vaste medewerker bij Luut op het loonbedrijf gewerkt. Hij wil graag bij hen terugkomen. Hij was altijd een loyale medewerker op het loonbedrijf en is dat ook bij Furigas. Hij komt in vaste dienst.

Johannes Frome, de buurman van Luut had bij de sanering in de regio Gasteren zijn grond moeten verkopen. Hij komt dagelijks kijken wat er zoal gebeurt in de schuur bij Luut en Mannie. Zonder te vragen begint hij mee te helpen in de productie. Na verloop van tijd komt ook hij in vaste dienst bij Furigas.

Op zondagmorgen komt er regelmatig een boer in goede kleren vragen hoe het nu gaat met Luut en Mannie op het Oosteinde. Dat is duidelijk open sollicitatie. Zo vinden veel mensen uit de regio (Annen, Anloo, Gasteren, Gieten, Rolde, Taarlo en Zuidlaren) werk bij Furigas.

Lute Pieters was in vaste dienst op het loonbedrijf bij oom Luut Pieters geweest. Ze hebben een erg goede band met elkaar. Zonder klagen wordt er altijd hard gewerkt. In de startperiode van Furigas heeft Lute moederziel alleen in Witten zitten puntlassen. Je kunt zeggen dat Lute door zijn harde werken en vooral door zijn toewijding er mede voor gezorgd heeft dat het startende bedrijf van de grond is gekomen.

Het werken bij Furigas brengt voor iedereen veel veranderingen met zich mee. De meesten zijn als boer of boerenknecht grootgebracht in de natuur. Elke dag met koeien in de weer en zwaar werken op het land. Dat verruilen ze nu voor werken aan een productielijn in de schuur van Luut en Mannie Pieters. Het is een groot voordeel dat ze nu elke maand hun loon ontvangen.

De medewerkers geven zelf aan wanneer ze moeten overwerken om de orders op tijd de deur uit te krijgen. Daar hoeft Luut zich geen zorgen over te maken; dat loopt allemaal nagenoeg vanzelf. De stemming onder het personeel is goed en de teamgeest is hoog. In de schuur komt het geluid van de radio vaak boven de machines uit. Luut's vrouw Mannie is gelukkig. Ze heeft net als op het loonbedrijf, weer mensen om haar heen. Ze zorgt goed voor het personeel en heeft vaak een luisterend oor voor hun verhalen.

Luut is steeds bezig de productielijn nog beter en nog sneller te maken om meer te kunnen produceren. Als het personeel naar huis is, gaat hij vaak de schuur weer in om te kijken wat er verbeterd kan worden. Tijd kost immers geld. Tot 's avonds laat en in de weekenden wordt er doorgewerkt om aan de vraag te kunnen voldoen. Er wordt geïnvesteerd in betere puntlasmachines en persen waardoor er in kortere tijd meer geproduceerd kan worden. Furigas werkt steeds efficiënter, waardoor de productie omhoog schiet.

Door het succes van het bedrijf moet na verloop van tijd de productieruimte weer vergroot worden. Mettie, de vrouw van Fré Pieters, krijgt de vraag voorgelegd of ze ruimte wil verhuren. Fré, haar echtgenoot, was eerder op veel te jonge leeftijd overleden. Mettie wil graag meewerken en verhuurt de schuur van de boerderij. De huuropbrengst is welkom. Al gauw staan de boerderij en de schuur na een aantal aanpassingen vol met machines. Nu kan er ook op Westeinde 2 in Gasteren geproduceerd worden. Achter de boerderij wordt een caravan geplaatst: dat is het kantoor van Furigas. Mettie zorgt met veel plezier voor koffie voor het personeel op Westeinde.

Boerderij Westeinde

Schuur Westeinde

Uitbereiding van kennis

Henk Kruidhof weet veel van gas-stromingstechnieken en heeft sterke commerciële eigenschappen. Luut heeft kennis van metaalbewerkings-technieken en kan goed met personeel omgaan. Hij wordt bedrijfsleider. Beiden hebben een ongekend hoog doorzettingsvermogen en durven risico's te nemen. Ze hebben maar één doel: uitbreiding en verhoging van de productiecapaciteit.

Luut gaat naarstig op zoek naar personeel met vakkennis om de kwaliteit van hun product te verhogen. Hij benadert Rikus Völlink uit Anloo die bij machinefabriek Maagd in Annerveenschekanaal werkt. Deze stemt toe om bij Furigas te komen werken en komt in vaste dienst. Door zijn hoge kennis van metaalbewerking lost hij snel de bestaande problemen in de productie op. Er komt steeds meer kwaliteit en structuur in het bedrijf – dat is een goede basis om verder te groeien. Door de korte lijnen in de organisatie gaan de afdelingen steeds soepeler lopen.

De verkoop van branders stijgt aanzienlijk, de machines draaien op volle productiecapaciteit. Er worden meerdere patenten aangevraagd en verkregen van hun schone, zuinige branders. Leveranciers en afnemers krijgen vertrouwen in het bedrijf en de producten. Er worden steeds meer branders in Nederland en Duitsland verkocht. Er is opnieuw een snelle uitbreiding nodig. Daarom wordt de deel van de boerderij van Boele Sloots, Brink nr. 6, gehuurd en snel aangepast voor de productie. Door efficiënter te werken en door automatisering kan de productie nog meer worden opgevoerd. Het aantal medewerkers groeit van 4 tot 17. En terwijl voorheen in 12 dagen 50 branders worden gemaakt, is de productie nu tot 150 stuks per dag!

Zware tijden voor Furigas

Hendrik Eggens

De snelle groei en de hoge ontwikkelingskosten leiden op een bepaald moment tot grote financiële problemen bij Furigas. Luut had inmiddels al zijn geld van de verkoop van tractoren en machines van het loonbedrijf in Furigas gestoken. Dit geld is nu nagenoeg op. Er wordt gewerkt met dure materialen, zoals roestvast staal en zilver voor het solderen van de branders. Ook het geld van Henk Kruidhof is op. Luut en Henk zijn beiden nagenoeg failliet. De banken blijken geen interesse te hebben om hen geld te lenen. Op aandringen van Luut steekt Hendrik Eggens opnieuw geld in Furigas. Dit is achteraf bekeken de redding van het bedrijf geweest. Er kan met dat geld een doorstart gemaakt worden.

Verdere groei Furigas

Na de financiële injectie van Hendrik Eggens wordt er weer geld verdiend in het bedrijf. Er is inmiddels veel technische kennis in eigen huis. Het personeel automatiseert het bedrijf met eigen vernuft. De productielijnen gaan steeds beter lopen: er wordt een lasstraat ontwikkeld. En er worden meerdere modellen branders ontwikkeld, waarvoor patenten aangevraagd en verkregen worden. De vraag naar de unieke, schone en zuinige Furigas gasbranders neemt toe. Het bedrijf verkoopt zijn branders aan een groot aantal CV-ketelfabrikanten. Toeleveranciers en afnemers willen graag zakendoen met Furigas.

Verhuizing Furigas naar Assen

In 1970 geeft Henk Kruidhof aan dat hij wil verhuizen naar een groot nog te bouwen pand in Assen. Mannie Pieters, de vrouw van Luut, durft die stap naar groter niet aan en na overleg met boekhouder Hidskes haalt Luut zijn geïnvesteerde geld uit Furigas. Henk Kruidhof gaat alleen verder en krijgt een bank mee om te investeren in de nieuwbouw in Assen.

In juli 1971 verhuist Furigas naar Assen. Het bedrijf groeit in korte tijd enorm. Er werken daar ca. 200 FTE medewerkers in vaste dienst of via een uitzendbureau. Het bedrijf is gezond, maakt veel winst en groeit door. De werksfeer is wel anders dan in Gasteren. Het is nu een groot productiebedrijf geworden, mede door de instroming van een ander soort personeel.

Henk Kruidhof is vaak weg voor zaken. Luut reorganiseert regelmatig de productielijnen om nog efficiënter te kunnen werken en de productiecapaciteit op te voeren. Er komen meer managers binnen het bedrijf, sommige succesvol, maar enkelen ook zeer zeker niet. Het gaat niet altijd vanzelfsprekend goed tussen de managers en de mensen op de werkvloer. Luut moet vaak bemiddelen om de zaak soepel draaiend te houden.

In 1978 wordt Luut Pieters ziek en overlijdt op 52-jarige leeftijd op 4 oktober 1978. Zijn vrouw Mannie zit na zijn overlijden ineens op een te jonge leeftijd zonder een redelijk inkomen. Zolang Henk Kruidhof eigenaar van Furigas was, heeft hij ervoor gezorgd dat Mannie het toch nog goed heeft gehad. Lute Pieters wordt nu welverdiend productie leider bij Furigas en blijft dat tot aan zijn pensioen.

Luut Pieters

Furigas verkocht en teruggekocht

Op 11 juni 1987 verkoopt Henk Kruidhof het bedrijf voor veel geld aan de Amerikaanse investeringsmaatschappij DKM. De samenwerking tussen de bedrijven wordt bepaald geen succes. Furigas wordt afgeroomd, de winsten worden uit het bedrijf gehaald, het bedrijf komt al snel in een neerwaartse spiraal terecht. Er ontstaan grote zorgen over het voortbestaan van Furigas.

Niek van der Sluis, boekhouder bij Furigas, koopt dan Furigas terug van DKM. Hij maakt het bedrijf na een moeilijke periode weer succesvol en verkoopt uiteindelijk Furigas aan Bekaert Combustion Technology, een toeleverancier van Furigas. Het handelsmerk Furigas wordt heden ten dage nog steeds gebruikt voor bepaalde producten in het Bekaert programma.

Henk Kruidhof

Henk koopt na de verkoop van Furigas meerdere bedrijven wereldwijd. Hij maakt zijn bedrijven succesvol en gaat naar de beurs. In zijn topjaren heeft hij wereldwijd ca. 10.000 medewerkers in vaste dienst. Henk komt ook helaas op de veel te jonge leeftijd van 63 jaar te overlijden.

Henk Kruidhof (Witte Blouse)

Slotwoord

Furigas is groot geworden door de eenvoud, door de loyaliteit en vooral de teamgeest van het personeel uit de regio Gasteren. In Gasteren is vooral in de beginjaren met grote inzet keihard gewerkt door de mensen uit het dorp en uit de omliggende dorpen. Dit mag nooit worden vergeten. Zonder de boeren en niet te vergeten het overige personeel dat bij Furigas werkte, was het niet gelukt om zo succesvol te worden.

Nooit werd er geklaagd als er overgewerkt moest worden. Henk Kruidhof, Luut en Mannie Pieters en Lute Pieters waren 24/7 met ziel en zaligheid bezig met hun Furigas. Als het mogelijk was, werd er zakengedaan met bedrijven uit de regio Gasteren. Furigas gunde inkomen aan aannemers, de smid en de horeca in Gasteren. Zonder Hendrik Eggens en Luut Pieters was het allemaal niet gelukt. Zij namen voor die tijd grote financiële risico's. Ze hadden veel kunnen verliezen. Beiden hadden wederzijds een groot vertrouwen in elkaar. Zowel Luut als Henk zouden trots geweest zijn op Bekaert als nieuwe eigenaar van hun Furigas. Zo zie je maar waar een klein dorpje als Gasteren – met Furigas en het toenmalige personeel – groot in kon worden.

Gasteren, 28 november 2022

Lute Pieters jr.

Bijlage

Hoofdrospelers Furigas

Familie Pieters:

Lute Pieters sr. en Harmpje Stokker woonden op Westeinde 2 in Gasteren. Zij hadden 4 dochters en 3 zonen. Zij zijn de ouders van Luut Pieters en Iet Pieters.

Luut Pieters (Luut van Luut), zoon van Lute Pieters en Harmpje Stokker, was gehuwd met Mannie Hiddingh, geboren in Annen. (in de tekst Luut genoemd). Ze woonden op Oosteinde 22.

Lute Pieters (Luut van Fré), zoon van Frederik Pieters sr. (broer van Lute Pieters sr.) was gehuwd met Mettie Popken, geboren in Annen. Ze hadden 2 zonen en een dochter. Hij is de oomzegger van Luut van Luut (in de tekst Lute genoemd).

Luut Pieters jr. is de zoon van Luut van Luut en Mannie. Hij heeft deze geschiedenis van Furigas opgeschreven. Hij woont met Esther de Hesse op Oosteinde 22.

Familie Eggens:

Hendrik Eggens (geboren in Witten) was gehuwd met **Iet Pieters**, dochter van Lute Pieters sr. en Harmpje. Zij hadden 5 dochters. Eén van hun dochters was gehuwd met Henk Kruidhof.

Henk Kruidhof

Henk Kruidhof (geboren in Rotterdam) was de schoonzoon van Hendrik en Iet Eggens.